

RESPON TERHADAP KEPRIHATINAN PENGURUSAN KOLEJ UNIVERSITI ISLAM ANTARABANGSA SELANGOR DALAM KALANGAN ORANG KELAINAN UPAYA

Marlon Pontino Guleng, Ahmad A"toa" Bin Mokhtar, Nurul Jannatul Idayu Binti Hassan

yusufmarlon@kuis.edu.my

Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor (KUIS)

ABSTRAK

Orang Kelainan Upaya (OKU) merupakan insan yang istimewa di mana segala keperluan dan kebajikan mereka wajar dititikberatkan supaya mereka dapat terus hidup berdikari serta boleh mengembangkan bakat dan potensi diri mereka. Di samping itu, golongan ini perlu diberi perhatian sewajarnya agar mereka tidak terasa diabaikan dan dipinggirkan kerana salah satu punca tekanan utama dalam hidup golongan OKU ini adalah disebabkan oleh sikap negatif masyarakat terhadap mereka. Kajian ini dijalankan untuk mengenal pasti keprihatinan pihak pengurusan KUIS dalam menyediakan kemudahan asas kepada orang kelainan upaya (OKU) yang disediakan oleh pihak pengurusan Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor. Metodologi kajian yang dijalankan adalah berbentuk kualitatif yang menggunakan kaedah temubual terhadap 5 orang responden di mana 3 orang pelajar OKU, seorang pihak Pengurusan BPM dan seorang pihak pengurusan BKPM. Kajian ini membincangkan beberapa dapatan kajian berkaitan dengan keprihatinan pihak pengurusan KUIS dan antaranya ialah tempat tinggal yang bersesuaian, prasarana fizikal bangunan, kewangan dan kebajikan, layanan staf, kemudahan kegunaan proses pengajaran dan pembelajaran serta pengangkutan khas untuk golongan ini.

Kata Kunci: Keprihatinan, Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor, Orang Kelainan Upaya

1. PENDAHULUAN

Orang Kelainan Upaya (OKU) merupakan insan istimewa. Segala keperluan dan kebajikan mereka wajar dititikberatkan supaya mereka dapat terus hidup berdikari serta boleh mengembangkan bakat dan potensi diri mereka. Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu (PBB) menganggarkan bahawa 10 peratus daripada populasi ialah OKU dan 80 peratus daripada mereka tinggal di negara-negara membangun.

Menurut statistik yang dikeluarkan oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, dianggarkan bahawa bilangan OKU yang terdapat di Malaysia ialah 2.8 juta orang. Namun demikian, bilangan OKU yang berdaftar dengan Jabatan Kebajikan Masyarakat hanya dianggarkan 280 ribu orang iaitu hanya 10% sahaja.

Sikap negatif terhadap OKU mempunyai hubungan dengan tingkah laku penolakan sosial dan jangkauan sosial yang tinggi terhadap mereka (Antonak et. al., 2000). Selagi masih wujud sikap negatif terhadap OKU, masyarakat masih tidak dapat menerima kehadiran mereka (Nowicki, 2006; Antonak et al, 2000) dan integrasi OKU dalam masyarakat akan tersekat (Brodwin et al, 2002; Smart, 2002).

Faktor-faktor yang dapat mengubah sikap negatif terhadap OKU adalah maklumat mengenai kumpulan ini dan hubungan secara langsung dengan mereka. Lebih banyak maklumat mengenai OKU yang diketahui oleh masyarakat, maka semakin kurangnya stereotaip yang negatif mengenai OKU dan semakin positif sikap mereka terhadap OKU. Begitu juga dengan hubungan secara langsung dengan OKU, iaitu semakin kerap masyarakat berhubung secara langsung dengan OKU semakin baik sikap mereka terhadap OKU (Mc Carthy & Campbell, 1993).

Statistik yang dipetik oleh PSPTN menyebut bahawa golongan OKU merupakan antara golongan yang masih rendah enrolmennya jika dibandingkan dengan keseluruhan enrolmen di peringkat pengajian tinggi. Pada tahun 2007, statistik bagi bilangan pelajar-pelajar kurang upaya

di IPTA negara ini adalah hanya 1.1% (4,255) dari jumlah keseluruhan pelajar-pelajar IPTA iaitu seramai 382,997 orang (Kementerian Pengajian Tinggi, 2007).

Kajian yang dijalankan oleh Hasnah, Mohd Hanafi, Mohd Mokhtar dan Norasuzaini (2009) mengenai halangan dan sokongan yang dialami oleh pelajar-pelajar yang mengalami kekurangan upaya di sebuah Institusi Pengajian Tinggi Awam tempatan melaporkan walaupun terdapat rakan rapat yang banyak membantu mereka dari segi pengangkutan dan pembelajaran, namun dari kalangan rakan-rakan sekuliah dari fakulti yang berlainan kerjasama kurang diberikan, terutama semasa proses pembelajaran.

Seawal tahun 1991, Barnes mengadakan satu kajian di pusat pengajian tinggi ke atas pelajar-pelajar kurang upaya dan mendapati bahawa majoriti kolej-kolej dan universiti-universiti di Britain tidak menyediakan akses kepada pelajar-pelajar OKU. Pusat-pusat pengajian tinggi yang terlibat juga tiada perancangan dan tidak mampu untuk menyediakan perkhidmatan-perkhidmatan sokongan untuk membuka akses kepada pelajar-pelajar Orang Kelainan Upaya (OKU) (Barnes,1991).

Hall dan Tinklin (1998) melaporkan bahawa pelajar-pelajar OKU di universiti-universiti di Britain dalam tahun 1990an menerima sokongan untuk mengakses pengajian tinggi secara *ad hoc* dan perlu banyak bergantung kepada belas ikhsan staf dan pelajar-pelajar lain. Contohnya, sekumpulan pelajar tipikal akan diminta oleh pensyarah untuk membantu mengangkat pelajar OKU menaiki tangga untuk menghadiri kelas. Perkhidmatan untuk golongan ini bergantung kepada sikap, pengalaman dan pengetahuan sedia ada staf, dan bukannya kepada polisi institusi. Maka, kualiti perkhidmatan yang disediakan untuk pelajar-pelajar kurang upaya berlainan dari satu jabatan ke jabatan yang lain (Tinklin, Riddel & Wilson, 2004).

Laporan *National Committee of Inquiry into Higher Education* (NCIHE) menyeru institusi-institusi pengajian tinggi untuk membuka akses kepada pelajar-pelajar tidak kira bangsa, jantina, keupayaan dan lokasi geografi. Respon kepada laporan ini termasuklah saranan untuk menyediakan dana khas untuk pelajar-pelajar OKU, dana untuk institusi-institusi pengajian tinggi bagi menampung usaha-usaha meningkatkan akses dan ekuiti di kampus-kampus dan

melihat keperluan pelajar-pelajar OKU dalam program-program dan aktiviti-aktiviti pelajar (Tinklin, Riddel & Wilson, 2004).

Kajian juga perlu dijalankan untuk mengenal pasti cara-cara memperbaiki kualiti perkhidmatan dan kemudahan yang disediakan agar pelajar-pelajar OKU di Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor (KUIS) dapat belajar dengan selesa dan selamat serta berjaya mencapai prestasi optima dalam bidang pengajian mereka.

2. MASALAH KAJIAN

Menurut statistik yang dikeluarkan oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, dianggarkan bahawa bilangan OKU yang terdapat di Malaysia ialah 2.8 juta orang. Kajian Rao (2004) menyatakan bahawa mitos dan stereotaip negatif mengenai OKU telah melahirkan sikap prejudis yang sukar dikikis mengenai OKU dan keadaan ini akan dapat dilihat dalam bentuk sikap dan tingkah laku negatif terhadap mereka dalam konteks sosial, pendidikan dan vokasional.

Manakala Voh (1993) menyokong bahawa sikap negatif terhadap OKU masih wujud. OKU pula mengenal pasti sikap negatif masyarakat sebagai salah satu punca tekanan yang utama dalam kehidupan mereka.

Sikap negatif terhadap OKU mempunyai hubungan dengan tingkah laku penolakan sosial dan jangkauan sosial yang tinggi terhadap mereka (Antonak et. al., 2000). Selagi masih wujud sikap negatif terhadap OKU, masyarakat masih tidak dapat menerima kehadiran mereka (Nowicki, 2006; Antonak et al, 2000) dan integrasi OKU dalam masyarakat akan tersekat (Brodwin et al, 2002; Smart, 2002).

Kajian yang dijalankan oleh Hasnah, Mohd Hanafi, Mohd Mokhtar dan Norasuzaini (2009) mengenai halangan dan sokongan yang dialami oleh pelajar-pelajar yang mengalami kekurangan upaya di sebuah Institusi Pengajian Tinggi Awam tempatan melaporkan walaupun terdapat rakan rapat yang banyak membantu mereka dari segi pengangkutan dan pembelajaran, namun dari kalangan rakan-rakan sekuliah dari fakulti yang berlainan kerjasama kurang

diberikan, terutama semasa proses pembelajaran. Seawal tahun 1991, Barnes mengadakan satu kajian di pusat pengajian tinggi ke atas pelajar-pelajar kurang upaya dan mendapati bahawa majoriti kolej-kolej dan universiti-universiti di Britain tidak menyediakan akses kepada pelajar-pelajar OKU. Pusat-pusat pengajian tinggi yang terlibat juga tiada perancangan dan tidak mampu untuk menyediakan perkhidmatan-perkhidmatan sokongan untuk membuka akses kepada pelajar-pelajar Orang Kelainan Upaya (OKU) (Barnes,1991).

3. METODOLOGI KAJIAN

Kajian ini berbentuk kualitatif iaitu memfokuskan kepada satu tempat atau *single case single site*. Kes yang dimaksudkan dalam kajian ini ialah Keprihatinan Pengurusan Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor (KUIS). Menerusi kes ini, pengkaji dapat menyiasat sesuatu unit sosial yang kompleks dan menyeluruh dan mendalam (Hotchock & Hudes 1995).

Kesimpulannya lima rasional pemilihan kajian kes ini. Pertama, nilai pendekatan kajian kes terbukti melalui penggunaan penyelidikan yang lain dalam penyelidikan fenomena maklum balas semasa sesi temu bual dijalankan. Kedua, pendekatan kajian kes secara kualitatif dapat mengekalkan aspek persekitaran yang sebenar dalam masa pengutipan data dan penganalisisan berjalan. Ketiga, pendekatan ini bukan sahaja mengenal pasti dan menghuraikan kerumitan fenomena maklum balas tetapi dapat mewujudkan kefahaman tentang fenomena maklum balas mengikut kaca mata peserta kajian. Keempat, penggunaan manusia sebagai alat penyelidikan utama dapat menghasilkan kajian yang bermakna. Kelima, kaedah ini memberi peluang kepada pengkaji meneroka dan memahami persoalan kajian yang dikaji secara mendalam dan terfokus.

4. TINJAUAN LITERATUR

Hasnah Toran, et. Al (2010) dalam kajiannya yang bertajuk “Pengetahuan Dan Sikap Rakan Sebaya Terhadap Pelajar Kurang Upaya Di Sebuah Ipta Di Malaysia” membincangkan isu berkaitan Sikap negatif terhadap Orang Kelainan Upaya (OKU).dikenal pasti sebagai suatu halangan kepada mereka untuk mengambil bahagian secara penuh di dalam masyarakat. Pendidikan mengenai OKU berpotensi untuk mengubah sikap dan pandangan pelajar IPT

terhadap pelajar OKU. Disarankan pihak IPT memasukkan pendidikan mengenai OKU ke dalam kursus-kursus pengajian agar pengetahuan yang disampaikan bermanfaat untuk jangka masa yang panjang demi kesejahteraan OKU amnya. Jika program pendidikan ini dilaksanakan, kajian longitud wajar dijalankan untuk mengkaji sama ada langkah ini berkesan dan sikap positif terhadap OKU yang disemai terus kekal.

Norfatihah Syed Ali & Ferlis Hj. Bullare @ Bahari (2014) dalam kajian yang bertajuk “Peranan Integriti dalam Sistem Sokongan Orang Kurang Upaya Fizikal” membincangkan peranan integriti dalam sistem sokongan Orang Kelainan Upaya -Fizikal (OKU-F). Seramai 29 responden yang terdiri daripada golongan OKU fizikal dijadikan responden kajian. Kajian ini dijalankan di sekitar negeri Sabah dengan menggunakan pendekatan kualitatif. Kaedah pengumpulan data melibatkan dua cara iaitu temubual dan pemerhatian. Protokol temubual telah dibentuk sendiri oleh kumpulan penyelidik. Dapatan kajian kualitatif menunjukkan aspek integriti dalam sistem sokongan OKU-Fizikal mempunyai kaitan yang penting. Sistem sokongan yang dimaksudkan seperti sokongan daripada keluarga, sokongan rakan, sokongan peralatan dan sokongan daripada institusi. Keempat-empat sokongan ini memberi pengaruh kepada kesejahteraan dan kualiti hidup OKU-F. Implikasi dan kesimpulan turut dibincangkan.

Hasnah binti Mahasan (1997) menegaskan dalam kajiannya berkaitan persepsi, pandangan atau tanggapan OKU terhadap penerimaan masyarakat yang terdiri dari keluarga dan golongan bukan keluarga. Secara spesifiknya, penyelidik juga ingin melihat pandangan mereka mengenai diri sendiri, mengenai peluang pekerjaan, pendidikan, kemudahan yang disediakan dan persoalan pemilihan jodoh. Kajian ini juga untuk mendapati sama ada responden mempunyai sikap dan pandangan positif atau sebaliknya terhadap masyarakat dan adakah pandangan tersebut mempunyai kaitan dengan sikap dan penerimaan masyarakat. Seramai 35 orang responden telah dijadikan sampel kajian. Kaedah yang digunakan dalam kajian ini meliputi borang soal selidik, temubual dan analisis dokumen. Hasil daripada analisis data mendapati bahawa informan mempunyai pandangan yang positif terhadap keluarga di samping hubungan baik dengan golongan bukan keluarga, komuniti setempat dan masyarakat umum. Walaupun keseluruhan dapatan kajian mendapati pandangan responden adalah positif tetapi ini tidak bermakna mereka senang dengan panggilan orang-orang cacat sebaliknya mereka menganggap perkataan orang

Orang Kelainan Upaya lebih baik sesuai kerana sebutan dan perkataannya tidak mempunyai spekulasi negatif. Daripada kajian ini juga didapati tidak terdapat perbezaan yang bermakna di antara pandangan pelatih lelaki dengan pelatih perempuan terhadap penerimaan masyarakat. Ini kerana jumlah sampel agak kecil dan ia tidak boleh dibuat generalisasi tentang persepsi orang kurang upaya di Malaysia.

Selain itu, dalam kajian Hasnah Toran, Mohd Hanafi Mohd Yasin, Mohd Mokhtar Tahar, Norasuzaini Sujak (t tahun) yang bertajuk “Sokongan Dan Halangan Yang Dihadapi Pelajar-Pelajar Kurang Upaya Di Sebuah Institusi Pengajian Tinggi Di Malaysia” membincangkan untuk mengenal pasti sokongan yang diterima dan halangan yang dihadapi oleh pelajar-pelajar kurang upaya di sebuah institusi pengajian tinggi awam (IPTA) di Malaysia. Sampel kajian terdiri daripada dua orang pelajar kurang upaya penglihatan, tiga orang pelajar kurang upaya pendengaran, dan enam orang pelajar kurang upaya fizikal. Data daripada pelajar kurang upaya pendengaran dan fizikal diperolehi secara bertulis, manakala data daripada pelajar kurang upaya penglihatan diperolehi melalui temubual yang dijalankan dengan mereka. Isu-isu yang dibangkitkan oleh pelajar-pelajar ini adalah dari segi kekurangan prasarana fizikal yang mesra-Orang Kurang Upaya (OKU), jurubahasa isyarat bagi pelajar kurang upaya pendengaran, komputer mesra-OKU, bantuan pencari maklumat di perpustakaan, kemudahan sistem pengangkutan mesra-OKU, kerenah birokrasi dan kekurangan empati dari segelintir warga kampus. Manakala daripada segi sokongan pula, para responden melaporkan bahawa mereka banyak bergantung dengan rakan-rakan rapat untuk membantu mereka semasa mengikuti kuliah bagi pelajar-pelajar bermasalah pendengaran dan untuk bergerak dari satu tempat ke satu tempat bagi pelajar bermasalah penglihatan. Untuk meningkatkan kualiti perkhidmatan dan kemudahan bagi pelajar kurang upaya di IPTA di Malaysia, di antara cadangan yang dikemukakan oleh responden kajian ini adalah usaha untuk meningkatkan kesedaran dan kefahaman seluruh warga kampus mengenai cabaran serta keperluan mereka, serta menubuhkan suatu badan yang boleh menyampaikan keperluan mereka kepada pihak pentadbir universiti dan mengambil tindakan yang boleh mencipta persekitaran fizikal dan sosial yang lebih positif bagi mencapai potensi optimal mereka.

Menurut Asiah Hj.Ahmad (2012) menyatakan bahawa pengalaman peribadi banyak membantu dan memberi kesedaran bahawa menangani mereka yang kurang upaya memerlukan keikhlasan dan kesabaran yang tinggi selain daripada pengetahuan dan kemahiran yang mendalam dan meluas. Ia mencelikkan diri bahawa masalah masalah setiap individu itu amatlah berbeza antara satu sama lain. Demikian juga dengan tahap pengetahuan dan didikan yang teratur dan tepat. Kesilapan dalam pengurusan mungkin akan mengakibatkan pelbagai masalah lain yang tidak disedari. Maka, buku ini dapat membantu dan memberi panduan kepada masyarakat, khususnya untuk mereka yang terlibat secara langsung mendidik orang kurang upaya dan ibu bapa yang hidup bersama-sama dengan insan yang istimewa itu.

Berdasarkan hasil penulisan yang dibuat oleh Ab Aziz Mohd Zin et al (2009) diterbitkan oleh Universiti Malaya dalam bukunya yang bertajuk Dakwah Islam terhadap Orang Kurang Upaya menyatakan keperluan menyampaikan dakwah kepada OKU sama seperti kepada orang sempurna kerana OKU juga berhak mendapatkan nikmat Islam, seperti mana golongan yang lain. Malah, golongan ini perlu diambil perhatian atas kesusahan yang dihadapi untuk menerima dakwah berbanding dengan yang lain. Buku ini menjawab persoalan yang timbul berkaitan adakah golongan ini mempunyai tanggungjawab dan kewajipan terhadap islam sebagaimana umat islam yang sempurna sifatnya. Buku ini turut mengkaji permasalahan yang dialami oleh OKU dalam usaha mereka memahami dan mendalami ajaran Islam sekali gus melaksanakan tuntutan agama. Selain itu, sejauh mana pelaksanaan dakwah terhadap OKU di negara ini juga diselidiki. Hasil daripada kajian buku ini juga mendapati, dakwah untuk mendekati dan menerapkan ajaran Islam kepada golongan OKU ini hendaklah dilakukan dengan metode yang sesuai untuk memastikan keberkesananannya.

Manakala Azmi Shaari, et. al. (2002) menyatakan faktor yang mempengaruhi penglibatan penjaga di sekolah mempunyai kaitan dengan pencapaian akademik anak cacat penglihatan. Kajian ini telah dijalankan di Sekolah Menengah Kebangsaan Tungku Abdul Malik, Alor Merah, Alor Seiar, Kedah. Seramai 32 orang responden cacat penglihatan yang berumur 13-19 tahun terlibat sebagai sampel kajian. Maklumat telah dikumpulkan secara temubual menggunakan borang soal selidik. Kajian mendapati hanya persepsi penjaga terhadap anak kurang upaya mempunyai perkaitan yang signifikan dengan penglibatan penjaga di sekolah.

Hasil kajian ini merumuskan bahawa persepsi penjaga terhadap anak kurang upaya merupakan faktor penting yang mempengaruhi penglibatan penjaga di sekolah.

5. DAPATAN KAJIAN

Berikut adalah dapatan kajian terhadap respon golongan OKU mengenai keprihatinan pengurusan KUIS terhadap golongan ini.

i. Tempat Tinggal

Majoriti responden dalam kajian ini menetap di kediaman yang telah ditetapkan oleh kampus. Informan 1 melaporkan bahawa cabaran dan halangan yang dihadapi di mahallah adalah lantai koridor yang didiaminya sangat bahaya kerana koridor itu tidak rata. Hal ini memberi ancaman kepada dirinya yang mempunyai masalah kekurangan upaya dari segi penglihatan kerana informan menegaskan bahawa mereka berjalan menggunakan tongkat dan secara tidak langsung lantai merupakan salah satu faktor memberi sokongan ketika mereka berjalan menuju ke bangunan lain.

“Okey kalau lantai koridor kebanyakan mahallah lelaki dia akan jadi bahaya untuk golongan oku terutama masalah penglihatan apabila waktu malamnya saya akan pakai tongkat, sekarang siang memang tak pakai tongkat, tapi kalau boleh lantai di koridor tu kena rata sebab tongkat apabila kami berjalan, kami ketuk tau. Kitaorang ketuk tongkat, apabila ketuk tongkat, tongkat akan menyosot macam ni tau (sambil tunjukkan gaya tongkat) so apabila lantai tak rata, apabila dia langkah 1, 2 sampai ke 3, kadang-kadang benda tu jadi tertinggal disebabkan permukaan jadi tak rata. Sebab tu orang kata kawasan koridor tu kena rata...” (Informan 1: 2:25- 3:17)

ii. Prasarana Fizikal

Berdasarkan aspek tersebut, prasarana fizikal menjadi salah satu masalah kepada golongan OKU ini ketika berada di KUIS. Kemudahan yang disediakan oleh KUIS untuk OKU selain di

mahallah tidak mencukupi. Menurut Informan 1, laluan lantai kuning di susur gajah sudah disediakan tetapi hanya berpandukan daripada mahallah perempuan sehingga ke masjid sahaja dan golongan ini mengharapkan pihak pengurusan memperbanyakkan lagi kemudahan ini. Informan 1 menyatakan seperti berikut:

“Yang keduanya, macam susur gajah. Memang pejalan OKU sudah ada. Kalau perasan yang lantai kuning tu yang timbul tu memang khas untuk oku. Kalau boleh certain-certain tempat tu banyakkan lagi. Contoh macam FSTM, kalau perasan dekat blok FSTM, lantai kuning tu tak ada. Susur gajah sahaja ada. Tapi tu pun dia hanya berpandukan daripada mahallah perempuan hingga masjid sahaja. So tempat lain tak ada, kalau dari segi OKU ni agak terbatas la untuk pergerakan dan perlukan bantuan. Bila dia dah buat lantai tu, paling tidak pun tak kan kita nak bergantung kepada orang normal sahaja, sekurangnya kita boleh bergerak sendiri.” (Informan 1, 03:19-04:19)

iii. Kewangan dan Kebajikan

Dari segi kewangan OKU ini, KUIS tidak menyediakan elauan khas untuk golongan ini akan tetapi mereka dapat menerima elaun OKU daripada Jabatan Kebajikan Masyarakat setiap tahun sebanyak lima ribu ringgit. Akan tetapi jumlah tersebut bukan semua boleh buat duit saku tetapi dia kena bahagi kepada dua. Kiranya mahasiswa OKU ini akan mendapat RM2,500 bagi setiap semester. Walau bagaimanapun, Informan menegaskan bahawa elaun ini kalau boleh percepatkan kerana akan mengganggu perbelanjaan setiap semester.

“kalau boleh untuk duit daripada KPT tu, kalau boleh percepatkan sikit. Kita orang dapat duit tu lambat tau. Macam saya semester lepas saya mohon bulan Januari, sampai sekarang tak dapat lagi (bulan 8). Saya kena tunggu hujung sem ni baru saya akan dapat yang untuk semester lepas. So kita punya perbelanjaan tahunan tu terganggu tau”(Informan 1:10:34-11:01).

Informan 1 kurang berpuashati berkaitan dengan pemberian elaun daripada KPT ini. Hal ini kerana pihak KUIS tidak memaklumkan perkara tersebut kepada golongan ini. Beliau merasakan

semua benda mereka kena bergerak sendiri dan sebab itu majoriti mereka ini merasakan keprihatinan pihak KUIS terhadap golongan OKU ni kurang memuaskan.

“Pasal elaun OKU daripada kementerian ni ramai je tak dapat, sebab KUIS tak maklum. Macam saya tahu bukan daripada KUIS tapi daripada kabel luar. Saya dah dimaklum berkaitan ini, kawan saya dia OKU tapi belajar tempat lain so dia maklum la dekat saya berkaitan ini. So saya pergi BPM, benda nya memang ada cuma dia tak maklum dan dia tak cari kami. Nak datang tak nak sudah...” (Informan 2, 15:23-15:55).

Informan 3 juga meluahkan perasaan kurang berpuashati apabila beliau sedikit kecewa dengan pengurusan BPM berkaitan pengurusan terhadap mahasiswa OKU. Beliau menegaskan bahawa beliau hanya menerima elauan OKU daripada KUIS ketika semester 1 dan 2 iaitu pada 2011 dan awal 2012 sahaja.

“...ketika ingin memohon elaun, beliau diberitahu oleh staff BPM sendiri bahawa mereka tidak boleh membantu saya untuk memohon elaun dan meminta saya „download“ sendiri borang tersebut di web. Sesudah saya memberitahu bahawa saya tidak boleh „download“ borang tersebut di laman web, mereka seperti tidak amik kesah dan memberitahu saya bahawa mereka tidak boleh membantu saya untuk memohon elaun bagi semester 3-6” (Informan 3, 03:17-03:45).

iv. Proses Pengajaran dan Pembelajaran

Dari segi proses pengajaran dan pembelajaran, responden-responden yang mengalami masalah penglihatan banyak melaporkan halangan-halangan mereka di dalam kelas dan dewan kuliah. Mereka banyak bergantung kepada kawan untuk memberitahu mereka apa yang ditulis oleh pensyarah di hadapan. Informan 1 mencadangkan kepada pihak pengurusan supaya menyediakan software bagi kegunaan pembelajaran dan pengajaran untuk memudahkan golongan ini mengikuti pembelajaran.

“Kalau boleh sediakan satu software untuk memudahkan orang *blind* ni untuk belajar. Macam satu *software* tu, lupa nama apa. Benda tu fungsi dia apabila kita tekan *button* window dekat *pc* atau laptop, dia akan keluarkan, contoh *my computer* kita tekan *error* dia akan keluar *my computer* jadi benda tu akan cakap *to my computer*” (Informan 1, 12:29-13-02).

Selain itu, Informan 2 menyatakan KUIS ini kurang bahan atau rujukan dalam tulisan Brill. Jadi mereka terpaksa mengharap kawan tolong mereka dari segi bahan atau rujukan untuk membuat assignment atau sebagainya.

“Bagi saya, bahan pencarian atau rujukan di KUIS untuk OKU ni kurang terutama bahan dalam tulisan Brill...” (Informan 2, 12:00-12:016).

Informan 3 pulak menyatakan dari segi belajar setakat ini tiada masalah pembelajaran kerana masalahnya lebih kepada fizikal iaitu kaki (tempang).

“Bagi saya, bahan pencarian atau rujukan di KUIS untuk OKU masih boleh diatasi cumanya kesukaran sedikit untuk bergerak dari satu tempat ke tempat lain kerana masalah yang dihadapi...” (Informan 3, 15:00-10:012).

v. **Layanan Staf Terhadap OKU**

Dari segi layanan staf, responden-responden bermasalah penglihatan menyatakan mereka kurang berpuas hati dengan layanan staf yang diberikan kerana layanan yang diberikan sama sahaja dengan mahasiswa normal lain. Bagi Informan 1 menyatakan bahawa sesetengah staf tidak menghiraukan golongan OKU ini tapi tidak semua staf memberi layanan begitu.

“Kadang-kadang layan kami buat bodoh je tapi tengok la sebab ia bergantung kepada *attitude* staf tu sendiri la. Ada yang ok, okey je. Ada yang jenis malas, layan kita duduk tempat dia macam tu je. Ada jee macam tu, dia duduk belakang, kita kat depan. Kita sebagai pelajar tahu adab pergi tempat orang kan, tak kan kita nak jerit-jerit kan. Kalau

nak pergi buat urusan pape dekat osc ke apa ke, kita tetap kena ambik nombor dan beratur macam orang lain” (Informan 1, 19:34-20:32).

Selain itu, Informan 2 juga memberi jawapan yang sama berkaitan layanan staf kepada mereka iaitu:

“Saya rasa biasa je. Layanan sama je dengan pelajar lain, tak ada beza pun. Kalau saya nak isi borang ke, kawan saya yang selalu isi borang, bukan dorang dan mana ada staf yang tolong isikan...semua kena buat sendiri”(Informan 2, 14:57-15:10).

Di samping itu, bagi Informan 3 pula walaupun beliau berpuas hati dengan layanan yang diberikan oleh staf tetapi terdapat beberapa staf KUIS yang tidak menghiraukan keadaan golongan OKU.

“Alhamdulillah, layanan staf KUIS kepada OKU amatlah memberangsangkan cumanya masalah dari segi pengangkutan kenderaan. Ketika saya tiada sticker kenderaan (dalam tempoh permohonan), pernah sekali saya diminta untuk parking diluar walaupun telah dinyatakan bahawa saya mempunyai masalah kaki di mana tidak boleh berjalan jauh. Akan tetapi, masalah itu tidak diendahkan oleh mereka. Saya berharap mereka lebih prihatin terhadap masalah-masalah seperti itu dan memberikan sedikit kelonggaran kepada kami.” (Informan 3, 05:00-05:25).

vi. Masalah Pengangkutan

Responden-reponden bermasalah penglihatan melaporkn bahawa kemudahana sistem pengangkutan di kampus bermasalah bagi mereka. Hal ini kerana, untuk menaiki bas mereka perlu menunggu agak lama dan selalu berebut dengan sahabat-sahabat lain. Alternatif lain, terpaksa minta kawan-kawan belikan barang keperluan mereka. Bagi Informan 3 pula, dari segi pengangkutan di KUIS tiada masalah baginya kerana beliau mempunyai kenderaan sendiri untuk membel barang atau sebagainya tetapi bebeza dengan Informan 1 dan Informan 2 kerana mereka terpaksa meminta bantuan kawan-kawan untuk membeli barang harian atau barang kegunaan belajar mereka.

“Selalunya minta member belikan. Nak keluar susah. Nak turun mahallah ambik masa dah,nak tunggu bas semua...”(Informan 1, 12:28-12:37; Informan 2, 14:26-14:57).

Walaupun bagaimanapun, Bahagian Pengurusan Mahasiswa menegaskan bahawa mereka langsung tidak mengabaikan golongan ini dan beliau juga nampak golongan OKU ini tidak diketepikan dari sudut keprihatinan tetapi barangkali dari sudut bangunan fasiliti di mana pihak pengurusan tidak dapat menyediakan 100 peratus memenuhi keperluan golongan ini sebab jumlah mereka masih tidak ramai.

6. PERBINCANGAN

Hasil dapatan kajian berkaitan dengan keprihatinan pengurusan yang dihadapi oleh orang kelainan upaya (OKU) di Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor (KUIS) ini adalah sangat penting supaya dapat menyalurkan maklumat berkaitan yang dihadapi oleh golongan OKU ini kepada pihak-pihak yang berwajib agar dapat membantu mengurangkan bebanan mereka. Hal ini seharusnya diberikan keutamaan walaupun kehadiran mereka minoriti namun mereka juga mempunyai hak untuk dilayan dan dilindungi sesuai dengan prinsip keadilan sosial yang terkandung di dalam agama Islam.

Dapatan kajian menunjukkan perkhidmatan dan kemudahan yang disediakan di mahallah oleh pihak KUIS kepada golongan OKU kurang memenuhi keperluan golongan minoriti ini. Antaranya ialah lantai koridor yang didiami oleh Informan 1 sangat bahaya kerana koridor itu tidak rata. Hal ini memberi ancaman kepada salah seorang golongan OKU ini yang mempunyai masalah penglihatan. Selain itu, isu lain yang dihadapi di mahallah adalah isu air yang mengganggu tugas harian khususnya ketika waktu menghadiri kuliah.

Perkara lain yang dihadapi oleh golongan OKU ini adalah mereka mengadu bahawa untuk memilih rakan sebilik agak susah dan mereka diminta untuk membuat surat permohonan dan mereka akui bahawa prosedur itu memakan masa yang agak lama.

Selain itu, majoriti responden yang mempunyai kekuranganupayaan fizikal dan penglihatan melaporkan supaya pihak pengurusan khususnya bahagian BKPM dapat menyediakan tandas khusus untuk OKU di mahallah kerana bagi mereka tandas yang KUIS sediakan sekarang tidak mesra OKU dan agak susah untuk mereka gunakan dalam harian. Seterusnya, golongan OKU ini mengharapkan supaya pihak pengurusan dapat memberi pengecualian kepada pelajar-pelajar OKU. Hal ini kerana, pihak BKPM tidak ada mengeluarkan memo atau notis khas tempat penyimpanan barang untuk golongan OKU tetapi hanya diberikan kepada pelajar Sabah dan Serawak sahaja.

Selain itu, cabaran dan halangan yang penulis lihat oleh golongan OKU ini adalah sesetengah golongan OKU ini mengadu mengenai isu lif di mahallah yang sering kali rosak. Hal ini menyebabkan mereka terpaksa naik ke bilik dengan menggunakan tangga dan dibantu oleh kawan-kawan.

Seterusnya, setiap golongan OKU yang mempunyai kad OKU secara sah yang dapat menyambung pengajian peringkat IPT atau IPTS akan mendapat elaun daripada Kementerian Pengajian Tinggi (KPT) akan tetapi Informan 1 kurang berpuashati berkaitan elaun daripada KPT kerana pihak KUIS tidak memaklumkan perkara tersebut kepadanya. Manakala Informan 3 pula mengatakan bahawa beliau hanya menerima elaun OKU daripada KUIS ketika semester 1 dan 2 iaitu pada 2011 dan awal 2012 sahaja. Selapas itu, selama 2 tahun iaitu semasa semester 3 hingga 6 sudah tidak mendapat elaun sedangkan pelajar itu sepatutnya memang layak mendapat elaun tersebut. Pihak pengurusan KUIS perlu mengambil perhatian berkaitan penjagaan kebajikan golongan ini khususnya jika mereka benar-benar layak dan memerlukan bantuan. Informan 3 ketika menyambung degree di KUIS pun beliau masih tidak dapat elaun sehingga selepas semester kedua baru ada seorang staf membantu beliau berkaitan elaun yang sepatutnya beliau dapat.

Dari sudut proses pengajaran dan pembelajaran juga memberi halangan kepada golongan ini untuk terus belajar. Salah satunya adalah informan yang mengalami masalah penglihatan banyak melaporkan halangan-halangan mereka menghadiri kelas kerana kekurangan alat bantu

untuk memudahkan golongan ini mendapat maklumat khususnya dalam kelas. Mereka banyak bergantung kepada kawan-kawan untuk memberitahu mereka apa yang ditulis oleh pensyarah di hadapan. Informan 1 mencadangkan pihak pengurusan menyediakan satu *software* untuk memudahkan mereka yang mempunyai masalah penglihatan ini mengakses ilmu melalui sumber rujukan lain.

Seterusnya dari sudut layanan staf itu sendiri kepada golongan OKU ini. Secara keseluruhan dapatan kajian mengenai perkara ini, kebanyakan mereka kurang berpuas hati dengan layanan yang diberikan kerana menurut Informan 1, layanan yang diberikan sama sahaja dengan mahasiswa normal lain. Bagi Informan ini pernah suatu ketika dahulu beliau ingin berurusan di kaunter pejabat dan layanan yang diterima kurang memuaskan.

Hasil dapatan kajian ini turut disokong oleh Hasnah Toran et. al. (t.t.) menyatakan bahawa perkhidmatan dan kemudahan yang disediakan oleh pihak universiti kurang memenuhi keperluan pelajar kurang upaya. Kebanyakan kemudahan infrastruktur yang terdapat di kampus tidak menepati Undang-undang Kecil Bangunan Boleh Akses yang menyatakan bahawa bangunan-bangunan mestilah dibina mengikut spesifikasi mesra OKU. Lebih membimbangkan lagi, kekurangan-kekurangan yang dibincangkan ini dikenal pasti menjadi ancaman kepada keselamatan pelajar-pelajar OKU di kampus.

7. KESIMPULAN

Hasil keseluruhan kajian mengenai keprihatin Pihak Pengurusan Kolej Universiti Islam Antarabangsa Selangor (KUIS) Dalam Menyediakan Kemudahan Asas Kepada Orang Kelainan Upaya (OKU) mendapati bahawa masih kurang memuaskan akibat daripada kurang kemudahan asas yang disediakan oleh pihak pengurusan namun pun begitu terdapat beberapa kemudahan asas yang disediakan untuk memudahkan urusan dan pergerakan golongan OKU seperti laluan pejalan kaki dan bagi yang menggunakan kerusi roda daripada asrama menuju masjid. Di samping itu, pihak pengurusan juga ada menyediakan kemudahan lain iaitu tempat tinggal khusus untuk golongan OKU. Di samping itu, kemudahan tandas juga diambil perhatian oleh pihak pengurusan. Kebanyakan di setiap bangunan fakulti, pihak pengurusan telah menyediakan

---

tandas khas untuk golongan OKU. Selain itu, pihak pengurusan juga ada menyediakan stor khas untuk golongan OKU supaya boleh menyimpan barang di stor yang disediakan. Bahkan tabung infaq juga diwujudkan untuk tujuan manfaat umum.

Justeru itu, sebelum membuat pengambilan pelajar-pelajar dalam kalangan OKU ini pihak pengurusan perlu bersedia dan mengenalpasti kesediaan daripada aspek persekitaran fizikal bangunan, proses kemasukan, akses maklumat semasa pengajian dan tahap kesedaran dalam kalangan kakitangan akademik dan sokongan kepada golongan ini kerana pelajar OKU menghadapi cabaran yang hebat di IPT terutamanya kepada pelajar kurang upaya fizikal dan sensori, yang menjejaskan keupayaan belajar mereka. Pelajar yang mempunyai kekurangan keupayaan fizikal dan penglihatan memaklumkan bahawa prasarana fizikal di pusat pengajian tinggi menjadi penghalang kepada aktiviti seharian mereka sebagai pelajar kerana kurang mesra OKU.

RUJUKAN

Antonak, R.F., Livneh, H. 2000. *Measurement of attitudes towards persons with disabilities.*

Disability and Rehabilitation 22: 211-224.

Asiah Hj. Ahmad, 2012. *Mengenal Dan Menangani Orang Kurang Upaya.* Batu Caves Selangor: Concept Press Sdn. Bhd.

Barnes, C. (1991). *Disabled people in Britain and Discrimination-a case for anti discrimination legislation,* London: Hurst & Co.

Brodwin, M.G., Orange, L.M. 2002. Attitude towards disability. Dalam J. D. Andrew & C.W. Faubion (Eds.), *Rehabilitation Services: An Introduction For The Human Services Professional:* 145-173. Osage Beach , MO: Aspen Professional Services.

Hall, J. & Tinklin, T. (1998). *Students first: the experiences of disabled students in higher education,* Edinburgh: Scottish Council for Research in Education

Hasnah Toran, Mohd Hanafi Mohd Yasin, Mohd Mokhtar Taha & Norasuzaini Sujak. 2009. Sokongan dan halangan yang dihadapi pelajar-pelajar kurang upaya di sebuah institusi pengajian di Malaysia, *ASEAN Journal of Teaching and Learning in Higher Education* Vol 1, No 2: 18-29.

Hasnah Toran, Mohd Hanafi Mohd Yasin, Mohd Mokhtar Taha & Norasuzaini Sujak. 2009. *Sokongan dan halangan yang dihadapi pelajar-pelajar kurang upaya di sebuah institusi pengajian.*

Jabatan Kebajikan Masyarakat (2000). *Statistik Jabatan Kebajikan Masyarakat Malaysia.* Jabatan Kebajikan Masyarakat laman web: <http://www.jkm.gov.my>, 21 Disember 2005, h. 9.

Kementerian Pengajian Tinggi. (2007). *Pelan Strategik Pengajian Tinggi Negara.*

- http://www.mohe.gov.my/webkpt_v2/transformasi.php (5 Februari 2009).
- McCarthy, M., & Campbell, N. J. 1993. *Serving disabled students: Faculty needs and attitudes*. NASPA Journal, 30(2): 120-125.
- Norfatihah Syed Ali & Ferlis Hj. Bullare @ Bahari. 2014. *Peranan Integriti dalam Sistem Sokongan Orang Kurang Upaya Fizikal, Fakulti Psikologi dan Pendidikan, Universiti Malaysia Sabah, Hlm 2*.
- Nowicki, E. A. 2006 A cross-sectional multivariate analysis of children attitudes towards disability. *Journal of Intellectual Disability Research* 50: 335-34.
- Rao, S. 2004. *Faculty attitudes and students with disabilities in higher education: A Literature Review*. *College Students Journal*, 38, 191-198.
- Smart, J. 2002. *Disability, Society and The Individual*. U.S.A.: Pro-Ed
- Tinklin, T., Riddell, S. & Wilson, A. (2004). *Policy and provision for disabled students in higher education in Scotland and England: the current state of play*. *Studies in Higher Education*, 29(5), 637 – 657.
- Voh, J 1993 *On belonging: A place to stand, a gift to give in*. Dlm. Turnbull, A.P., Patterson J.A., S.K. Behr, Murphy D.L., Marquis J.G., Blue-Banning, (pnyt). *Cognitive Coping, Families And Disability*:151-163. Baltimore: Brookes.